

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Censuris, In Qua Sex Disputationibus De Poenis Ecclesiasticis, deque
Irregularitate fusè tractatur, cum Indicibus necessariis

Castro Palao, Fernando de

Lugduni, 1669

III. Ob quam causam suspensio ferenda sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76667)

Ob quam causam suspensio ferenda sit?

1. Aliquibus placet suspensionem ob culpam alienam fieri posse.
2. Verius est oppositum.
3. Satisfit oppositis argumentis.
4. Nequit ferri suspensio, ut communiter fertur ob culpam leuem.

Aliquibus placet suspensionem ob culpam alienam fieri posse ductis ex eo quod communitate suspensa ab officio, vel beneficio singulares personae etiam in culpabiles suspenduntur: sicuti interdicitur communitate innocentes interdicitur. Secundum in cap. vel non est compos. 14. de temporib. ordinat. puer ordinatus diaconatu anno aetatis suae 13. suspenditur ab officio diaconi vsque ad legitimam aetatem non ob propriam culpam, sed in iniuriam ordinantis. Tertio in cap. 1. de ordinat. ab Episcopo, qui Episcopatu renunciauit, cauetur suspensus esse debere ab officio, quousque legitimus Pontifex dispenset, tamen si ignoranter praedictos ordines suscepissent.

Ceterum communis sententia affirmans suspensionem quae proprie poena est, priuans iure quaesito proprio, nullatenus contrahi ob culpam alienam sed ob propriam, vt tractat Nauarr. cap. 27. num. 1. & Henric. lib. 13. cap. 34. num. 1. Suarez. disput. 28. sect. 4. num. 3. Stephan. Dauila 3. part. disp. 3. dub. 2. conclus. 2. Sauch. lib. 9. disp. 3. num. 9. Coninch. disputat. 3. dub. 3. Galpar Hurtado tract. de suspensio. diffinit. 9. Paul. Layman. lib. 1. tract. 5. cap. 9. part. 3. Et colligitur ex cap. satis peruersum. 56. dist. & ex cap. 2. de constitutio. b. ius. Rem quae culpa caret in damnium vocare non conuenit. Et in cap. de his quae sunt in m. ore parte capituli, vbi dicitur peccata suos auctores tenere debent, neque poena est vterius protrahenda, quam delictum fuerit in excedente, quia iniquum est innocentem poenas nocentis debitas sustinere.

Neque argumenta opposita videntur. Ad primum concedo suspensa communitate suspendi tam nocentes, quam innocentes illius, non quidem quoad se, & secundum munus quod singuli, vt personae particulares exercere possunt, sed tantum quoad actiones totius communitatis quae deliquit, & cuius ipsi sunt membra. Quod non est singulares communitatis puniri, sed communitatem ipsam delinquentem. Neque in interdicitio innocentes puniuntur, sed Ecclesia iustus ob causas sua beneficia, & officia subtrahit tam nocentibus, quam innocentibus. Ad secundum respondeo illam non esse propriam poenam, & censuram, sed quandam prohibitionem, quae ad irregularitatem reducit ob improportionem, & inhabilitatem quam quis habet cum officio ordinis exercendo ante aetatem legitimam, cuius deest, & retentum in dicta prohibitionem consultur. Quapropter Panormitan. in dicto cap. non est compos. num. 4. distinguit duplicem suspensionem aliam ob defectum, aliam ob crimen, & suspensionem: ob defectum affirmat non esse proprie censuram, neque ob illius violationem irregularitatem incurri. Secus vero de suspensione ob crimen contrahit. Sicuti tradit Domin. in cap. Apozolica. 56. dist. Couarr. Clement. si furiosus. 1. §. 1. num. 4. Salcedo, pract. cap. 26. lit. B. Suarez. disput. 28. sect. 4. num. 5. Ad tertium respondeo sic ordinatum manere suspensum, seu impeditum exequi officium ordinis recepti quousque Episcopus delectat ignoranter suscepisse ordinem ab eo qui Episcopatu renunciauit, & vsque ad talem declarationem ordinatus dici potest suspensus non suspensione propria, quae sit censura, sed prohibitione, & praecipio, quia indiget purgatione ob praesumptionem criminis. Quae purgatione facta legitimus Praelatus declarat non esse suspensum, & ratione huius declarationis dicitur Praelatus dispensare, non quia proprie dispenset, sed quia ea declaratione facta relinquit ordinato libera facultas ordinem susceptum exercendi. Secundum respondeo ob delictum ordinantis, & in illius iniuriam, & confusionem posse prohiberi sic ordinatum exequi proprium officium. Argumentum non est compos. de temporib. ordinat. & cap. decernimus. 16. qu. 7. vt inde aperte colligatur quantum deliquit ordinans, cum necesse sit ob eius culpam ordinatum ab officio remoueri.

Sed an ob culpam leuem suspensio iniungi possit? Non conueniant Doctores. Nam Caietan. in sum. verbo suspensio. Armilla eodem in princ. Nauarr. cap. 27. num. 1. & 159. & 165. Medina in sum. lib. 1. cap. 11. §. 8. Henric. lib. 13. cap. 34. num. 1. Auila 3. part. disp. 3. dub. 3. conclus. 1. affirmant venialem culpam sufficere; quia haec sufficit ad excommunicationem minorem, quae videtur grauior poena, quam suspensio, cum priuet maioribus bonis scilicet sacramentorum vijs & receptione. Ceterum si de suspensione loquamur, vt communiter fertur, neque ad iudice ob leuem culpam infligitur, neque in iure imposta est: vt bene docet Sorus in 4. d. 2. qu. 3. art. 1. col. 2.

Sed an Episcopi electi, & confirmati, sed non consecrati comprehendantur; difficultate non caret: eo quod his Episcopis non competat Episcopale munus exercere, quae fuit ratio eximendi a sententia generali suspensionis, & interdicti Episcopos. Adde neminem dici proprie Episcopum quousque consecratus sit, sicuti nec sacerdos, quousque presbyteratus ordine sit insignitus, tamen ad presbyteratum fuerit approbatus. Sed verius est quod docet Suarez. disp. 28. sect. 2. num. 7. Paul. Layman. lib. 1. sum. tract. 5. part. 3. cap. 2. Sayrus lib. 4. cap. 12. num. 1. & seqq. Galpar Hurtado tract. de suspensione, difficult. 9. num. 23. Henric. lib. 13. cap. 34. num. 2. Episcopum electum, & confirmatum, tamen consecratus non sit praedicto exemptionis privilegio gaudere, siquidem alia privilegia concessa Episcopis ad confirmatum, & non consecratum extenduntur; vti est privilegium de eligendo confessorum, cap. vlt. de poenitent. & remissionib. & privilegium altaris viatici, cap. fin. de Priuilegiis in 6. Praeterquam quod privilegia concessa a Principe, & maxime inserta in iure communi, late sunt interpretanda. Neque ratio dubitandi videtur, quia illa ratio exercendi officium Episcopale solum fuit mortua, & impulsua ad privilegij concessionem, non tamen fuit aequata, & finalis concessionis. Haec enim causa praecipua est dignitas Episcopalis qua gaudet Episcopos nouam consecratus. Argum. cap. si compromissarius, de Electione in 6. vbi in sententia generali suspensionis a beneficio tantum non comprehenditur Episcopus, esto per illam suspensionem non priuatur ab executione Episcopalis officij. Quinimo hoc privilegium extendunt Sayrus, Henric. Layman. Hurtado locus allegatus ad Cardinales ob eorum excellentem dignitatem, ob quam privilegia Episcopis concessa, censentur & ipsis concedi.

6. Secundo est dubium, an sub suspensione generaliter lata aduersus omnes clericos, religiosi comprehendantur? Et quidem si prima tonsura initiati non sunt, non comprehenduntur, quia non sunt clerici, esto aliquo modo personae Ecclesiasticae occupentur, iuxta se, ideoque in Clem. de vita, & honestate clericor. distinguuntur clerici a religiosi. Et si religiosi prima tonsura initiati fuerint, etsi aliquibus placeat sub constitutione generaliter lata aduersus clericos non comprehendendi, probabilius oppositum existimo cum Suarez. 1. §. de censur. disp. 28. sect. 2. num. 9. quia nomen clericum indifferens est ad saeculares, & religiosos, vt constat ex dicta Clement. ibi: Saeculares clericis, & religiosi. Ergo suspensio lata aduersus omnes clericos comprehendit religiosos clericos, quia nulla adest ratio, ob quam eximantur.

7. Tertio est dubium, qua ratione suspensio in communitatem feratur; Possit communitatem suspendi quatenus communitas est ab officio conferendi beneficia constat ex cap. unico, Ne sede vacante in 6. & ex cap. Romana, cap. si sententia, de sententia excommunicat. in 6. Quod caput esto loquatur de interdico, ad suspensionem extendi debet, quia eadem est ratio, vti traditur in Trident. sess. 24. cap. 16. de reformat. vbi capitulum Sede vacante non constituitur oeconomicum, & vicarium tempore, & modo ibi praescripto, priuatur facultate constituendi illos ministros, quod est ab illo munere pro illa vice suspendi. Secundo suspendi capitulum potest ab officio, & exercitio ordinis, ne scilicet Sede vacante confessorum creet, Episcopos vocet ad ordines conferendos, quae sunt munia capitulo competentia. Tertio potest suspendi tam capitulum Ecclesiarum, quam monasteriorum a beneficio; vt colligitur ex cap. qui quam de electione in 6. & ex Extravag. 1. de electione, quae suspensio priuatur capitulum fructibus beneficij, & impedit ne suos faciat. Si vero sit suspensio ab officio, priuatur vlti iurisdictionis, & impedit postea denunciatio, ne sint validi actus a suspensio exorati. Quarto suspendi capitulum potest, non quatenus communitas est, sed quoad singulares personas, quae culpabiles inueniantur, vt habetur expressè in cap. quia sap. de electione in 6. vbi singulares personae bona Praelati defuncti, vel ipsius Sedis occupantes, & inter se diuidentes suspensioni ab officio, & beneficiis quibuscumque subiciuntur, quousque restituerint quidquid de bonis perceperint supra dictis.

8. Ad haec reducitur, an semel suspensus possit iterum suspendi? Et certum est posse non solum quando suspensiones sunt diuersae, sed etiam quando sunt eiusdem rationis, si multiplicentur causae, & tituli, vt de excommunicatione diximus.

9. Defunctus vero capax non est huius censurae, sicut neque excommunicationis. Verum qua ratione priuari potest Ecclesiastica sepultura ob excommunicationem praecedentem, sic priuari potest fructibus beneficij, quibus post mortem frui deberet, propter suspensionem in vita contractam; quod nihil aliud est quam effectum suspensionis, vel excommunicationis post mortem extendi.

colum. 2. Suar. disp. 28. sect. 4. num. 6. Gab. Vazq. 1. 2. disp. 158. num. 49. Coninch. disp. 15. dub. 3. conclus. 2. num. 24. Galpar. Hurtado tract. de censur. difficult. 7. num. 19. Paul. Layman. lib. 1. sum. tract. 5. p. 3. cap. 3. Sanch. lib. 9. disp. 32. num. 9. quia suspensio ex se graue malum est; ideoque grauem culpam supponere debet. Neque obest excommunicationem minorem bonis excellentioribus priuare; quia illa priuatio facile tolli potest, cum quilibet sacerdos possit illius absolutionem impendere, quod in suspensione non procedit. Præterquam quod sæpe inducit damnum irreparabile, & nonnullam infamiam secum affert. Notanter dixi, *communiter ferri*; nam aliquam suspensionem ad modicum tempus probabile est à iudice infligi posse ob culpam leuem; vt notant Sanch. Coninch. Hurtado; Layman. loc. allegatis.

PUNCTVM IV.

Quæ forma seruanda sit in suspensione ferenda?

- 1 Nulla est prescripta forma pro suspensione ferenda.
- 2 Præcedere debet monitio.
- 3 Debet ferri in scriptis, & exprimi causa ob quam imponitur.

1 Pro suspensione nulla est prescripta forma verborum, sed ea verba requiruntur, quæ sufficienter declarent hunc effectum; vt notatur Nauarr. c. 27. n. 161.

2 Semper tamen præcedere debet monitio, si suspensio ad contempcionem delinquentis, & ad illius contumaciam reprimendam feratur, vt aliis relatis tradit Nauarr. cap. 27. num. 159. Gregor. de Valencia. 2. 4. disp. 7. q. 18. pun. 1. pronunciat 7. quia Ecclesie constare nequit de contumacia, & inobedientia alicuius, nisi prius illum moneat. Ideoque satis probabile est censuram suspensionis ferentem abque monitione suspensum esse per mensem ab ingressu Ecclesie, & censuram esse nullam, vt docuit Henric. lib. 13. cap. 19. numero 4. Suar. disputat. 28. sect. 5. num. 2. Auila 3. part. d. put. 3. dub. 1. conclus. 3. & probatur ex c. sacro, de sententia excommunicat. vbi excommunicanti abque monitione per mensem ingressus Ecclesie interdicitur. Sed excommunicatio, suspensio, & interdictum paria sunt. Argum. c. cum medicinalis de sententia excommunicat. in 6. Ergo pœnæ latae ob impositionem excommunicationis abque monitione ad suspensionem, & interdictum extendi debent. Verum quando suspensio feratur in puram pœnam delicti commissi, monitione non indiget, vt bene aduertunt Nauarr. Suar. Auila locis relatis, & manifeste constat ex cap. tam litteras de testibus, vbi suspendit Pontifex quemdam presbyterum ad cuius suspensionem ferendam nullam præmittit monitionem. Et in cap. Romana de sententia excommunicat. in 6. post factam mentionem excommunicationis, suspensionis, & interdicti subditur de sola excommunicatione nunquam ferri sine monitione. Ergo tacite indicatur suspensionem, & interdictum aliquando sine monitione ferri posse.

3 Vt autem debito modo suspensio feratur, debet ferri in scriptis, & exprimi ibi causa ob quam imponitur; insuperque instrumentum debet dari suspensio, si illud exposuisset Argum. Textus in cap. 1. de sententia excommunicat. in 6. Et tradit Nauarr. d. c. 27. num. 159. Auila 3. p. de censuris, disp. 3. dub. 1. conclus. 3. Suar. disp. 28. sect. 5. num. 3. Quod si iudex huius constitutionis temerarius extiterit violator per mensem vnum ab ingressu Ecclesie, & diuinis officiis suspenditur. Superior vero ad quem recurrit sententiam siue difficultate relaxare debet, & latorem ad expensas, & omne interesse condemnare, & alias animaduersione condigna punire, vt pœna docente discant indices quàm graue malum sit sententiam excommunicationis, suspensionis, & interdicti sine debita maturitate fulminare. Vti habetur in dicto cap. 1. de sententia excommunicat. in 6. Ex quo fit transgressorum huius constitutionis graue peccatum commissurum. Sicuti aduertit Angel. verbo suspensio numero 16. Syluest. eodem num. 6. casu 25. Henric. cap. 39. num. 4. Auila supra. conclus. 3.

PUNCTVM V.

De effectibus suspensionis.

Cum suspensio alia sit ab officio, alia à beneficio, alia ab vtroque, & qualibet ex his diuersos effectus habeat, operæ pretium est de qualibet sigillatim sermonem instituire.

§. I.

Quos effectus habeat suspensio ab officio?

- 1 Suspensio ab officio absolute lata, suspendit ab omni officio tam ordinis, quàm iurisdictionis spiritualis.
- 2 Suspensio ab officio nequit licite eligi ad beneficium Ecclesiasticum.
- 3 Eius collatio irrita est, etsi contrarium plures doceant.
- 4 Affirmant aliqui suspensum ab officio, esse à beneficiis suspensum.
- 5 Contrarium verius est.
- 6 Plures negant debere fructus beneficij suspensio ab officio sacramenta ordinis ministrari, aliaque diuina officia exerceri.
- 7 Verius videtur oppositum.
- 8 Satisfit contrariis fundamentis.
- 9 Suspensio ab officio vocem habere potest in capitulo, etsi alii qui contrarium censent.
- 10 Suspensio ab officio determinato lata, extra illam materiam extenditur.
- 11 Suspensio ab ordine absolute priuatus est cuiuscunque ordinis vsu.
- 12 Suspensio ab ordine non est suspensio à iurisdictione.
- 13 Suspensio à determinato ordine, priuatus indirecte est ab vsu alterius ordinis prædicto annexi.
- 14 Communis sententia firmat suspensionem ab ordine inferiori à maiore suspensionem esse.
- 15 Contrarium verius censet.
- 16 Episcopus suspensus à collatione inferioris ordinis, à superioris censetur suspensus; iuxta plurium sententiam.
- 17 Probabilius est oppositum.
- 18 Satisfit fundamentis contrariis.
- 19 Ex suspensione iurisdictionis non priuatur suspensus vsu ordinum.
- 20 Suspensio iurisdictionis determinata non extenditur ultra designatam materiam.

SI suspensio ab officio absolute lata sit nulla restrictione supposita, suspendit ab omni officio tam ordinis, quàm iurisdictionis spiritualis; quia hæc omnia sub nomine officij veniunt; vt ex communi notant Suar. disp. 26. sect. 1. num. 4. Auila 3. p. de censur. disp. 2. dub. 1. conclus. 5. Tolet. lib. 1. cap. 43. num. 6. Layman. lib. 1. sum. tract. 5. part. 3. cap. 1. n. 3. Coninch. disp. 15. dub. 2. num. 5. Quocirca sic suspensus non poterit administrare sacramenta, neque celebrare, neque indulgentias concedere, neque eligere, quia hæc omnia pertinent ad officium clericale, bene tamen poterit recipere sacramenta, ingredi Ecclesiam, assistere officijs diuinis, canere in choro more laicorum, ac denique vti qualibet iurisdictione temporalis si illa habeat, tamen in sententia exprimat, quod suspensus sit ab officiis diuinis, & iurisdictione, quia intelligi debet de iurisdictione Ecclesiastica, de officiis diuinis prout à clericis quatenus tales sunt exercentur, vt docet Abbas cap. vit. de clerico excommunicat. ministr. Nauarr. lib. 5. consilior. tit. de sententia excommunicat. consil. 64. Suar. disp. 26. sect. 5. num. 9. Auila 3. p. disp. 2. dub. 1. conclus. 6. Coninch. disp. 15. dub. 2. conclus. 1. Paul. Layman. lib. 1. sum. tract. 5. part. 3. cap. 1. num. 2. & colligitur ex cap. 1. de sententia, & re iudicata, vbi dicitur suspensum à diuinis prohiberi exercere officium sicut prius & incurtere irregularitatem suspensionem violando. At certum est non incurtere irregularitatem, nisi solemiter exerceat aliquem actum ordini deputatum, ergo ab illius exercitio tantum priuatur.

Difficultas est, an suspensus absolute ab officio possit ad beneficium eligi? Affirmat non solum valide, sed licite eligi posse Gaspar Hurtado tract. de suspensione, difficult. 4. num. 8. ductus ex textu cap. vel non est compos, de temporib. ordination. vbi mandatur de beneficio Ecclesiastico prouideri ordinato ante legitimam ætatem. Sed merito reliqui omnes Doctores censent illicitè prædicto suspensio etiã tolerato beneficium Ecclesiasticum conferri. Vt videre est in Henric. lib. 13. c. 32. num. 1. Auila 3. p. disp. 2. dub. 1. conclus. 5. Paul. Layman. lib. 1. sum. tract. 5. p. 3. cap. 1. num. 3. Coninch. disp. 15. dub. 2. conclus. 3. quia beneficium datur propter officium, cap. fin. de Rescriptis in 6. ergo impedito officium exercere merito denegatur beneficium, argum. cap. vit. de clerico excommunicat. ministr. Neque obest textus in cap. non est compos; quia illa non est propria suspensio, sed prohibitio, & præceptum, ne ante legitimam ætatem ordinem receptum exerceat, & casu quo suspensio esset, non est suspensio absoluta, sed pro determinato tempore, ideoque non impedit beneficij collationem.